

Asrın tabibi Bediüzzaman

Taraf-ı İlâhî'den bize bir emanet olarak verilen vücudumuzun sağlığını korumak için her tedbiri almak, hastalanınca da tedavi için hekimlere başvurmak, onların tavsiyeleri istikametinde hareket etmek, verdikleri ilâçları istimal etmek elbette gerekli ve elzemdir.

Bu meyanda Üstad Bediüzzaman'ın; "aklım ve kalbim vücudum ile meşgul olmaması için, doktorlara gitmedim, ilâçları da istimal etmedim" sözü oldukça düşündürücüdür. Üstadın böyle bir tavrı ve tercihi kendisine has bir durum olabilir veya çok evhamlı, hastalık hastası olan insanlar için yol gösterici bir çare olarak görülebilir diye düşünüyorum.

Üstad böyle evhamlı hastalara yönelik olarak evham ve merakın kendisinin de bir nevi hastalık olduğunu ve hastalığı ikileştirdiğini haber veriyor. Yine yirmi beşince Lem'ada "çok ağır hastaların başında ağlayanların vefat ettiklerini, nice ağır hastaların sıhhatlerine kavuşup, hayatlarına devam ettiklerini," ifade ediyor Bediüzzaman.

Böyle me'yus ve evhamlı hastalara tam da yerinde telkin ve tavsiyelerde bulunan Üstad Bediüzzaman Sikke-i tasdik-i Gaybi'de; "me'yus ve ümitsiz hastalara manevî bir teselli bin ilâçtan daha faydalıdır.." dikkat çekici tesbit ve teşhisleriyle de hekimlere yol gösterici önemli ikaz ve tavsiyelerde bulunuyor.

Yine Üstadın; "Risale-i Nur'un şahs-ı manevinin ve masumların makbul duâları bin doktordan daha tesirlidir.." mesajı da tedavide duânın önemine dikkatleri çekmesi de calib-i dikkattir.

Ayrıca, "ilâçlara şifa hasiyetini veren Şafi-i Hakikî olan Cenab-ı Hak'tır.." tesbiti de sebeplere fazla takılmadan şifayı yalnız ve yalnız Allah'tan dilemenin önemine işaret ediyor

Yine Üstad'ın; "hazık (işinin ehli ve mütedeyin hekimlerin tavsiyelerine uyunuz.." tavsiyeleri de hastalar açısından dikkate alınması gerekli bir tesbittir.

Üstad Bediüzzaman'ın hastalara ve hekimlere yönelik tavsiye ve ikazları bunlardan ibaret değil. Yirmi beş devadan ibaret olan Hastalar Risalesi, başta hekimler olmak üzere hasta olan veya olmayan her insanın okuyup faydalanacağı başlı başına bir şaheserdir.

Hastalıkların, hastaların ve hastalık hastası olan insanların çoğaldığı bu zamanda, bu tavsiyeler daha büyük önem taşıyor. Sağlık gibi hayatî bir meşgalenin ciddiyetinin şuuru ile mesleğini icra eden işinin ehli olan hekimlerin yanında, işinin ehli olmayan veya mesleğini bazı hekimlerin ve hepimizin asrın tabibi olan Bediüzzaman'ın konu ile ilgili, tesbit, teşhis ikaz ve tavsiyelerine kulak vermemiz gerekir diye düşünüyorum.

Hüseyin GÜLTEKİN